

המכון לחקר עם עולם

שנותיה הגורליות של ישראל וגאולתה

מצוקת ישראל וחוסר הבנתן של האומות

עם בחירתו של עם ישראל לעם עדותו נמסרה לידינו על ידי הקדוש-ברוך-הוא שליחות בעלת ייעוד חובק זרועות עולם, כדי להיעשות לבכרת העמים כולם. אולם, זאת אי-הבנה מצדה, כאשר ישראל רואה בזכות זו רק "מתנה משמים" הבאה "להחמיא לאגו הלאומי(נ)י" שלה ולא שליחות וייעוד להפוך ל-"אור לגויים". ומכיוון שלא מגשימים ייעוד זה כשמשתזפים באורה של שמירה (חיצונית בלבד) על מסורת עתיקת-יומין ומקורה רובה ככולה בגלות, שאולי מילאה בזמנו פונקציה כגדר כלפי חוץ והבטיחה את שרידותו של העם כהוא זה, אך לא השכילה להבטיח את מימוש ייעודו בתור מבשר משמיע שלום וגאולה בקרב העמים, ייעוד, שאבד לנו עד עצם היום.

איזו מעלה יש ברשותה של ישראל לעומת האומות המסייעת בידו להוכיח את תוקפו של ייעוד זה גם כיום? בידודה של מדינת ישראל לא היה מובהק כל כך מימי הכרזתה כמו דווקא בימים אלה. ובעוד שבמסגרת יישום הסכם הגרעין "ההיסטורי" עם איראן ביטלו המעצמות את הסנקציות נגדה – כדי שוב להבטיח עסקים טובים עם משטר המולות – והאפיפיור פרנציסקוס הראשון חשב לתת לכך משנה תוקף עם קבלת הפנים של הנשיא חסן רוחאני ברומא, קריאתו לשלום בעולם והדגשת תפקידה "החשוב" של איראן במאבק נגד הטרור והסחר בנשק, ביצעה איראן בראשון במרץ השנה ניסוי כלים וירתה טילים בליסטיים המגיעים למרחקים של כאלף וארבע מאות קילומטרים עם כיתוב בעברית (!) שאמר כי "ישראל חייבת להימחק מעל פני כדור הארץ". מפקד זרוע האוויר במשמרות המהפכה האיראניים, הגנרל אמיר עלי חאג' זאדה, אמר בעקבות הניסוי, כי "הטילים עומדים לרשות ההתנגדות הפלסטינית, הלבנונית, הסורית, העירקית ובכלל האיסלמית". והגנרל חוסיין סלאמה הוסיף וניבא כי " בקרוב ישראל תקרוס". לדבריו ברשות איראן ארסנל של טילים המסוגל לשים קץ לישראל.

ובנוסף לכך, הפלסטינים שוב שוקדים על בניית מנהרות בעזה, כדי לחדור לישראל מתחת לפני השטח ולבצע מתקפות טרור או לחטוף חיילים. גם החיזבאללה בצפונה של מדינת ישראל מונה כבר מעל מאה אלף טילים ורקטות שברשותו ומאיים מדי פעם במתקפת פתע. כך שמעורבותו עם חיילי דאע"ש מצטיירת כהסחה והרגעה זמניות בלבד עבור ישראל. ובעוד שהעולם המערבי, ובמיוחד האיחוד האירופי עוסק בעיקר בעצמו, מתחמשים אויבי ישראל לכדי מוכנות למתקפה מחדשת על מדינת היהודים השנואה.

ההצהרות הנלהבות בעקבות חתימת הסכם הגרעין עם איראן בתקשורת האירופית למשל, לפיהן "נוטרל" בכך "המטען" (הגרעיני) ו"מפורק" על ידי העסקה של ווינה בין איראן לבין המעצמות המערביות, הן אשליות ותעתוע אופטי. רק מתבונן שטחי יכול להגיע למסקנה כזאת. נהפוך הוא, העולם לאחר ההסכם הופך למסוכן בהרבה. וכל עוד ממשכים ברחובות טהראן לשרוף דגלי ארה"ב וישראל באין מפריע תוך כדי קריאות "מוות לארה"ב" ו-"מוות לישראל", ברור, שלא ניתן לדבר על "חיים משותפים בשלום" באזורנו. אחרי הכול, עוד ב-21 במרץ הצהיר המנהיג העליון של איראן, האיטולה עלי ח'מנאי, כי ההסכם עם מעצמות המערב לא ימנע מאיראן את המשך מדיניותה התוקפנית. כל זה רק מראה, כי "העסקה בכל מחיר" היא עסקה עם השטן.

כיצד יש להעריך התפתחות זו מנקודת מבט תיאולוגית?

הכנסיות הנוצריות וגרורותיהן כולן רואות עצמן בתור "ישראל הרוחנית החדשה" של הברית החדשה. במדינת ישראל הן לא מבחינות יותר מאשר ישות פוליטית גרידא ללא כל קשר לברית הקרויה "הישנה" או אף החדשה. מכיוון שאלוהי אבותינו, לעומת זאת, נאמן להבטחותיו שנתן לעמו ישראל, הוא סלל את שיבתו לצייון, ארץ מולדתו העתיקה, לאחר ימי השואה הנוראה, ויצר את הבמה המתאימה להכרזת המדינה. ובל נשכח גם בהקשר זה, כי לא מדובר בזכות העם, אלא באקט מובהק של חסד מצד הקדוש ברוך הוא, מפני שאין לישראל זכויות מיוחדות בפני קדושתו. נהפוך הוא, עדיין רובצת עלינו אשמה מאז שלילת ופסילת משיחיותו של ישוע בתור "עבד-ה'" המובטח (כפי שתואר בספר ישעיהו, פרק נג'), ואין בלתו, "אותו האיש" אשר אחינו החרדים מגדפים ומקללים עד היום באומרים כי "ימח שמו וזכרו" ("יש'ו"). ברם, כל עוד עמנו יסרב "לזכור" ותוך כך יקבע את שלילת האמונה במותו בתור קורבן "האשם" בעד חטאי כולנו, לא נמצא כי "יעשה שלום עלינו" היושב במרומים, אלא רק תתגבר המצוקה מידי אויבינו ותהפוך לסכנה ממשית על עצם קיומנו.

עומדת אם כן בעינה עובדת-הקודש הבלתי ניתנת לערעור, כי יש לבשר לכל אדם באשר הוא ללא שום הבדל – גם לאחר שואת היהודים – וליהודים במיוחד את בשורת המשיח היהודי ישוע (מתי כד' 14; כח' 19-20; מעשי שליחים א' 8; ד' 12; אל הרומיים א' 16-17). מניעת בשורת המשיח בייחוד לעמו מהווה חידוש החטאה לפני הקדוש-ברוך-הוא כלפי גואלו המשיחי אותו הקים לנו בדיוק לשם כך ואשר מובטח לבוא לגאולתנו כאן בצייון בימינו אנו (זכריה יב' 10; מתי י' 6; יה' 24; יוחנן א' 49; התגלות ה' 12).

על הגויים לזכור בכאב רב, כי עדות משיחית זו – במיוחד מפיהם של גרמנים – מוכתמת בכתם בל-יימחה בתודעתו של העם היהודי בכל העולם ובישראל בפרט בעקבות כל מה שנעשה לו בשמם של נוצרים. לא נשכחות הרדיפות בקרב האומות במרוצת כאלפיים שנות גלות, אשר בוימו באופן שיטתי בידי הכנסיות הטריומפליסטיות ותכופות עוד "בשמו של המשיח" לטענתן. ותוך כדי ניסיונות של רצח העם היהודי הגולה, אף תכננו לבטל את שליחותו של כלל ישראל להגשים את ייעודו ולהפוך "לאור לגויים" (ישעיהו מב' 6; מט' 6; ס' 1; מעשי שליחים יג' 47) באמצעות "תורת-המחליף", לפיה כאילו הכנסייה היא "ישראל החדש". לסיכום יש לציין, כי הכנסייה מעולם לא העניקה, לגמרי בניגוד לפועלו של ישוע ובניגוד לתורתו, את אהבת הזולת שהלה ציווה עלינו. אני חווה על בשרי במיוחד בגרמניה הוצאת דיבה, לשון הרע והחרמות מצד נציגיה הבולטים של הנצרות האוונגליסטית שם. ומאז ש"גירשו" אותי הן מהמועצה הפדרלית של הנוצרים הפרוטסטנטים והן מהסנהדרין התיאולוגי של הכנסייה האוונגלית – הם ללא ייצוג של יהודים (judenrein), קרי נקי מיהודים).

מחדלי ישראל

לא ראוי לעם המשתבח בכמות חתני פרס נובל שהוא יודע "להפיק", שאינו מסוגל להתמודד ולהתעמת עם עברו ותולדותיו נכוחה ולערוך חשבון נפש מעמיק וכן. וחשבון נפש אינו ראוי לשמו, כל עוד יוצאים מההנחה, כי לא יאונה לנו כל רע, לו רק נתעקש ונקפיד על "שמירת מסורת" במסגרתה שומרים על תספורת או לבוש מסוים, אך מנגד לא חוקרים בכנות הנדרשת את השאלה, מדוע נחרב לנו בית המקדש בירושלים בשנת 70 לספירה על ידי הכובש הרומי ולמה נגלו שרידי העם ונפוצו אל כל גווי הארץ במרוצת גלות בת אלפיים שנה. אחרי הכול, "הפנמת-התורה" פנימה (נְתַתִּי אֶת-תּוֹרַתִּי בְקֶרְבָּם) במובנה המשיחי של דרשת ההר (ראה מתי פרק ה' עד ז') הופנתה וכוונה לישראל בראש ובראשונה. רק סירוב קבלתה ופסילת קביעותיו המשיחיות של ישוע המשיח הם ש"מסרו" את נכס צאן הברזל הזה לידי הגויים, אשר השיבו אותו בסילוף משווע כנשק דווקא כנגד היהודים.

בתור נציג ושליח ציבור של המשיח ישוע במדינת ישראל שוקד אני ללא לאות מזה כארבעים שנה על התמודדות מעין זו עם מה שמכונה לפי הנביא ירמיהו (ראה פרק לא' 31-34) "ברית חדשה", כדי לגרום לעריכת חשבון נפש נוקב ואמתי. ושם כתוב:

הִנֵּה יָמִים בָּאִים, נְאֻם-יְהוָה; וְכָרַתִּי אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת-בֵּית יְהוּדָה בְּרִית חֲדָשָׁה. לֹא כְבָרִית, אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת-אֲבוֹתָם, בְּיוֹם הַחֲזִיקִי בְיָדָם, לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: אֲשֶׁר-הִמָּה הִפְרוּ אֶת-בְּרִיתִי, וְאֲנֹכִי

בעלתי בם--נאם-יהוה. כי זאת הברית אשר אכרת את-בית ישראל אחרי הימים ההם, נאם-יהוה, נתתי את-תורת בקרבם, ועל-לבם אכתבנה; והייתי להם לאלהים, והמה יהיו-לי לעם. ולא ילמדו עוד, איש את-רעהו ואיש את-אחיו לאמר, דעו, את-יהוה: כי-כולם ידעו אותי למקטנם ועד-גדולם, נאם-יהוה--כי אסלח לעונם, ולחטאתם לא אֶזְכֶּר-עוד. {ס}

כה אמר יהוה, נתן שמש לאור יומם, חקת ירח וכוכבים, לאור לילה; רגע הים ויהמו גליו, יהוה צבאות שמו. לה אם-ימשו החקים האלה, מלפני--נאם-יהוה; גם זרע ישראל ישבתו, מהיות גוי לפני--כל-הימים. {ס}

הנה כי כן, בכונתו של הקדוש ברוך הוא להקים ברית חדשה אשר מובדלת מהישנה (לא כברית, אשר כרתית את-אבותם). אזכורם של הממלכה הצפונית "ישראל" יחד עם "יהודה" כמקשה אחת (יחזקאל לז' 16-23) מצביע על ממלכה מאוחדת. הן ישראל והן יהודה לא קיימו את ברית-הר-סיני (אשר-המה הפרו את-ברית). קיום המצוות נתפש כאמצעי "כפייה" מצד ה' (ואנכי בעלתי בם). מאפייני הברית החדשה, לעומת זאת, הם:

א) בעת ההיא, יקראו לירושלם כפא יהוה, ונקוו אליה כל-הגוים לשם יהוה, לירושלם; ולא-ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע. {ס}

בימים ההמה ילכו בית-יהודה על-בית ישראל; ויבאו יחדו, מארץ צפון, על-הארץ, אשר הנחלתי את-אבותיכם. (ירמיהו ג' 17-18)

ב) מדובר בברית-חסד, מפני שלא יזכר עוד חטאו של העם (צדקה הבאה מתוקף האמונה בלבד). התנסות זו עם אהבת-האל יסודה בקורבן "האשם" אשר הקריב המשיח ישוע כי אם-תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחסף יהוה בידו יצלח. בסבלו זה הזדהה כעבד-ה' ואל-גיבור (ישעיה נג') וקירב אלינו גאולה על ידי אמונתו ותשובתנו אליו (ראה זכריה יב').

ג) כל הנאמר לעיל שוב בא להעמיק את היכרותנו עם מהותו האמתית של הקדוש ברוך הוא. ד) זו הדרך שתאפשר לישראל "לדעת את ה'" ברוחו ולהתייחד עמו כפי שבבשר מתייחדים איש ואישה (על פי יוחנן יז' 21-23).

ה) על כל עם ישראל עתיד ללכת "לפי הרוח" ולא "כדרך הבשר" כפי שניסח זאת השליח פאולוס, כדי שתקיים צדקת התורה בנו (אל הרומיים ח' 4).

ו) בכך קיים ומילא המשיח ישוע את מצוות הברית "הקדומה". "לדעת את ה'" משמע קיום רצונו וכונותיו ללא פשרות. ולכן יש לחקור ולהתחקות אחר רצונו זה! דמות למופת לנו המשיח אשר לא נרתע מדרך הסבל ומפשע עמי נגע למו (ישע' נג'). תקומתו, לעומת זאת, סללה את הדרך ל"תורת האהבה והרוח" – לתורת המשיח (אל הגלטיים ו' 2): זו מביאה להסרת "עורלת הלב" בתור ברית-מילה נכונה ואמתית (ראה יחזקאל יא' 19; לו' 26; אל הקולוסיים ב' 11). לפי הנביא הושע (ב' 18-22) אין הברית החדשה "חידוש" או ריענון הברית הקדומה גרידא, כלומר "יין חדש בנאדות בלים", אלא התחלה של עידן חדש בצורת ברית נישואין וחיים משותפים כהתגשמות חזון הנביאים בין ישראל לאלוהיו תחת שרביטו של משיחו ישוע בתור "שכינתו" בקרב בריאתו ועמו.

ז) נקודת הזמן המציינת את התרחשות כל אלה היא "באחרית הימים", כאשר יתגשם חזון הנביא יחזקאל ויתחולל קיבוץ "העצמות היבשות" (פרק לז' 1-15) המסמל את שיקום ארץ ישראל ותחייתו הרוחנית של העם. בספר מעשי-שליחים (פרק ד' 20) צוין כמניע מנחה יסודי של שליחותם הצורך לשתף את מה שראו וחוו השליחים. כיום, בימינו אנו, חווה כל העולם את תקומת ישראל בארץ אבותינו. ובדיוק להתחוללות זו כיוונו השליחים את שאלתם האחרונה אשר הפנו אל המשיח במעמדו הרם ונישא לאחר תקומתו ועלייתו שמימה (ראה מעשי שליחים א' 6). ברם, מי מבין הפוליטיקאים, התיאולוגים וכלל הגוים עוד יודע לפרש את אותות הזמן, עת שיבת ציון שלא משתמעת לשתי פנים? כולם יכולים כיום לנסוע לישראל ולהשתכנע במקום מקיום ההבטחות שניתנו לנו בתקופות חיבור התנ"ך, במקום להחרים ולנדות את ישראל.

מספר ירמיהו, פרק לא' 31-34, נמתחת אם כן קשת רחבה עד ספר מעשי-שליחים ד' 10-12, בו הכריז השליח שמעון כיפא תחת סכנת חיים, כי יודע לכלכם ולכל-עם ישראל כי-בשם ישוע המשיח הנצרי אשר צלבתם ואשר האלהים הקימו מן-המתים ניושע והוא עוד ישוב אל עמו בעז-יהוה, בגאון שם יהוה אלהיו (מיכה ה' 3) כדי להוביל אותו אל מימוש ייעודו כממלכת-כוהנים.

נטישת האמונה המשיחית והפקרתה בקרב האומות

מסימני "אחרית הימים" המובהקים הם לא רק נדודי מיליוני בני אדם מארצות האסלאם, אשר נוהרים מערבה בהמוניהם, אלא בעיקר גם, בד בבד, הפקרת האמונה והתורה המשיחית על ידי תיאולוגים נוצריים הגורסים כיום כאילו ספר המקרא אינו יותר מאוסף של אגדות ומקסמי שווא. דרכי חשיבה רציונלית צרה מגבילות את אמונתם בבורא העולם כל-יכול כדי כך, שהן משמעות חיייהם לוקה בחסר, והן ייעודם אובד דרך. והשלכת הפקרת-אמונה זו סופה בשלילת זכאותם לחיי-עולם תחת שמש המשיח במלכות-ה'; מאידך מציינת השתלשלות זו בה מאופיינת תקופת אחרית-הימים אות וסימן לבאות לגבי התחדשותו הרוחנית של ישראל לעבר התממשות ייעודו כעם-שליחות השלוח אל כל העמים. האם ישראל שוב ייכשל במשימה? אך שארית קודש מתוך העם ישרוד את התוהו אחרון ואת מלחמות אחרית-הימים שעוד צפויות לנו באזורנו, כדי להביא להתגשמות מחשבות-הגאולה של הקדוש-ברוך-הוא גם עלי אדמות באופן גלוי במסגרתה של מלכותו ("המילניום").

שמע ישראל, היוושע-נא מתוך הדור האבוד הזה! קריאה זו אך מוצדקת כשמודעים לקיומנו המוסיף להיות מאוים גם כן בישראל. החימוש הגרעיני באיראן בתמיכתה הפעילה של רוסיה לא מבטיח לנו טובות. תרמית ורמייה מכל עבר שוררות כיום. הולכת שולל רוחנית על ידי האסלאם הרדיקלי והמיליטנטיות שלו ימשיכו לזרות הרס וטרור גם באירופה.

הצעתנו יקרת-הערך וללא כל תשלום

אם אתם מעוניינים להוסיף וללמוד על שליחותו וגורלו של עם ישראל אנו מתכבדים להציע לכל המעוניינים את **ספר המקרא השלם, הכולל את הברית החדשה** כמסמך רוחני ממעלה עליונה של תולדות עמנו שמחבריו היו רובם ככולם יהודים שכתבו בראש ובראשונה אל אחיהם היהודים. כמו כן, ואף זאת ללא כל התחייבות או תשלום, את **ספר התיעוד "ייעודו ועתידו של עם ישראל"**, פרי עתו של מחבר שורות אלה.

אנו מציעים לכם ללמוד אצלנו על המשך מפת-הדרכים של אלוהינו כפי שהוא הנחילה לנו בדברו שבמקרא. אנו מצפים לפנייתכם ואל תהיו מופתעים אם מצוקת ישראל תוסיף ותגבר.

בברכה
המכון לחקר עם עולם
קלאוס משה פילץ, יו"ר ומחבר

ת.ד. 8503
61084 תל אביב

המחבר, קלאוס משה פילץ, בן 80 וניצול שואה, הנו פובליציסט. מאמרו זה פורסם בשפה הרוסית בעיתון "וסטי" לרגל יום העצמאות ה-68 של מדינת ישראל.